

SON 15 YILDA 20.000 MÜLTECİ AKDENİZ'DE HAYATINI KAYBETTİ...

AYAKLARINIZI YERDEN KESECEK KADAR İLHAM VERİCİ VE YARATICI!
MERYL STREEP - 2016 Berlin Film Festivali Jüri Başkanı

SESSİZ BİR YUMRUK GİBİ!
THE GUARDIAN

DURU BİR ANLATIM, MÜTHİŞ BİR FİLM!
VARIETY

VİCDANINIZIN PENCERESİNDEN BAKMAYA ZORLAYAN BİR BAŞYAPIT.
THE HOLLYWOOD REPORTER

MÜLTECİLERİN DRAMI HiÇ BU KADAR ÇARPICI ANLATILMAMIŞTI.
INDIEWIRE

2016 Berlin Film Festivali
Altın Ayı
66th Internationale
Filmfestspiele
Berlin

8 TEMMUZ'DA
SİNEMALARDA

DENİZDEKİ ATEŞ

FUOCOAMMARE

Bir Gianfranco Rosi Filmi

FIRE AT SEA

KONU

Samuele 12 yaşındadır ve denizin orta yerinde bir adada yaşamaktadır. Okula gider, sapanıyla avlanır ve etrafındaki herkes denizden ve denizi geçmeye çalışan kadınlar, adamlar ve çocuklardan bahsederken o daha çok "kara" üzerinde oynanan oyunları sever. Fakat onun üzerinde yaşadığı ada diğerlerine benzememektedir. Bu adanın adı Lampedusa'dır. Avrupa'nın en sembolik sınırı olan Lampedusa, son 20 yılda özgürlük arayan binlerce mülteci için Avrupa'ya açılan bir kapı olmuştur.

YÖNETMEN NOTU

Gianfranco Rosi

Lampedusa'ya hayatımda ilk kez uluslararası bir festivalde gösterilmek üzere 10 dakikalık kısa bir film çekmek için 2014 sonbaharında gittim. Yapımcıların amacı, giderek artan mülteci krizi ile kafası karışmış tembel ve suça bulaşmış olan Avrupa'ya Lampedusa'ya dair yeni bir bakış açısı kazandıracak kısa ve neredeyse "anlık" bir film yapmaktı. Benim kafamdaki de bundan daha farklı değildi. Benim için Lampeduse uzun zamandan beri televizyon ışıkları, ölüm haberleri, acil durumları, istilalar ve popülist ayaklanmaların bir karışımı anlamına geliyordu.

Fakat ne zaman ki adaya ulaştım, işte o zaman gerçeğin medyaya ve politikaya yansıyanlardan çok daha farklı olduğunu gördüm. Farkettim ki Lampedusa kadar çok boyutlu bir evreni sadece birkaç dakikaya sığdırmak olanaksız. Onu anlamak için onun içine çok daha bütün ve uzun şekilde dalmak gerekiyordu ve bu kolay olmayacaktı. Ancak bunu başarmak için bir yol bulacağıma emindim.

Sonrasında, tüm belgesel çekim süreçlerinde sıklıkla yaşandığı gibi tahmin edilemeyecek bir şey oldu. Bronşit rahatsızlığımdan dolayı yerel bir acil servise gittim ve orada adadaki tek doktor olarak son 30 yılda kazalardan kurtularak adaya varan tüm mültecileri görmüş olduğunu öğrendiğim Dr. Pietro Bartolo ile tanıştım. Kimin hastaneye yatırılacağına, kimin gözetim merkezine gönderileceğine o karar veriyor, ölmüş olanları o tespit ediyordu.

Benim çekeceği hikayeyi arayan bir yönetmen olduğumu hiç bilmeden Dr. Bartolo bana tıbbi ve insani acil durumlara ilişkin deneyimlerini anlattı. Söyledikleri, kullandığı tüm kelimeler, beni derinden etkiledi. Aramızda karşılıklı olarak "birbirini anlama hali" meydana geldi. Onun filmde yer alması gereken bir karakter olduğunu o zaman anladım. Neredeyse bir buçuk saatlik yoğun bir görüşmeden sonra bilgisayarına döndü ve insanın yüreğini acıtan, daha önce kimseye gösterilmemiş fotoğraflardan oluşan bir derlemeyi gösterdi.

Böylece mülteci trajedisinin gerçekliğine “ellerimle dokunabilecektim”. İşte o an çekmem istenen 10 dakikalık kısa filmin yeni uzun metraj filmim olacağını anladım.

Proje için yapım hazırlıklarını tamamladıktan sonra Lampedusa'ya taşındım ve eski bir rıhtımın kenarında ihtiyaç duyduğum son ana kadar beni barındıran küçük bir ev kiraladım. Bu trajedinin hikâyesini son 20 yılda bir şeyleri görme ve duyma biçimleri oldukça büyük bir değişim geçiren adalıların gözünden anlatmak istedim.

Sonradan benim asistan yönetmenim olan adanın koruyucu meleği Peppino'nun yardımı ile adanın yerlileri ile iletişime geçtim ve onların ritmini, günlük yaşamlarını, hayatı görme biçimlerini kavramaya başladım. Dr. Bartolo ile yaşadığım çok önemli karşılaşmanın bir benzerini bir balıkçının oğlu olan 9 yaşındaki erkek çocuğu Samuele ile yaşadım. O daha ilk anda beni kazandı. Onun parlak zekâsı ve keskin bakışları ile adayı ve adanın üzerinde yaşayanların hikâyesini çok daha özgürce anlatabilecektim. Okulunda arkadaşlarıyla oyunlarını oynarken onu takip ettim, evinde büyükannesiyile ve amcasıyla teknede... Samuele bana daha önce hiç bilmediğim kadar açık ve farklı bir biçimde adayı görme olanağı sundu ve onunla birlikte diğer tüm karakterler teker teker hikâye içindeki yerlerini buldular.

Lampedusa'ya taşınma kararım her şeyi değiştirdi. Adada geçirdiğim bir yıl boyunca uzun geçen bir kış, denizde geçen ayları ve mülteci akışının gerçek ritmini tecrübe ettim. Medyanın sadece acil bir durum olduğunda Lampedusa'ya akın etme alışkanlığının ötesine geçmek gerekiyordu. Orada yaşarken aciliyet kavramının hiçbir anlamı olmadığını fark ettim. Zaten her gün bir acil durum vardı. Her gün bir şeyler oluyordu. Trajediye dair gerçek bir fikir yakalamak için sadece ona yakın olmanız değil aynı zamanda onunla süreklileşmiş bir temasınız olması gerekir. Sadece bu şekilde 20 yıldır sürekli kendini tekrar eden bu trajediye şahit olan adalıların gerçek duygularını anlayabilirdim.

'Mare Nostrum'da yani Akdeniz'de olduğu gibi denizdeki botların önünü kesmeye çalışan kurtarma operasyonlarının başlamasından sonra Lampedusa'da mülteciler görülmemeye başlandı. Tıpkı birer hayalet gibi geçip gidiyorlardı. Eski rıhtımın orada bir iskelede botlarından indiriliyor, destek ve kimlik tespiti için gözetim merkezlerine dolduruluyor ve birkaç gün sonra da ana karaya sevk ediliyorlardı.

Onlarcasını kayıt altına aldığım karaya ayak basma hikayeleri gibi gözetim merkezlerini anlamak için de içeri girip yaşananlara yakından bakmak gerekiyor. Herhangi birinin içinde çekim yapmak gerçekten zor, ama Sicilyalı yetkililerden almayı başarabildiğim izin sayesinde merkezlerin içeri, onun işleyiş itmini ve kurallarını, misafirlerini ve alışkanlıklarını, kültlerini ve trajedilerini gösterme olanağı buldum. Adanın günlük yaşamından soyutlanmış, bir dünya içinde gizli başka bir dünya... Bu evrenin filmini çekerken beni en çok zorlayan şey sadece bir doğruluk ve gerçeklik algısını değil ayrıca onun içindeki insanlığın algısını da filmin içinde barındırabilmektir.

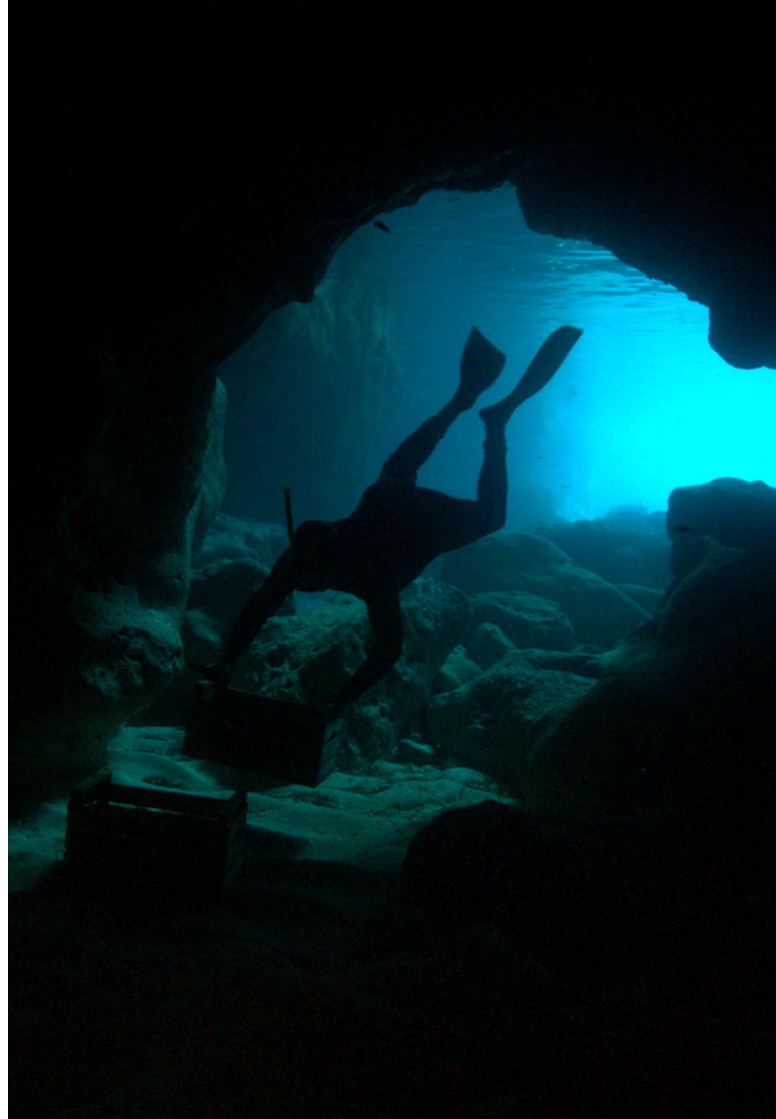
Fakat uzun zaman geçmeden anladım ki, botların direk demir attığı Lampedusa'nın ta kendisi olan sınır aslında denize kaymıştı. Afrika sahillerinde görev yapan bir deniz kuvvetleri gemisine binmek için izin aldım ve iki görevde yer alan Cigala Fulgosi'de bir ay kadar kaldım. Orada da birbiri üzerine gelen trajedilerle karşılaşana kadar deniz üzerindeki yaşamın ritmini, kurallarını ve alışkanlıklarını öğrendim. Bunları filme almanın deneyimleri burada tarif edilemez.

Filmlerimde kendimi çoğu zaman gerçekten ya da mecazen sınırlandırılmış dünyaları tasvir ederken buluyorum. Bazen bir oda kadar küçük olan bu evrenler kendi mantıklarına ve iç dinamiklerine sahipler. Bunları yakalamak ve yansıtmak işimin en karmaşık kısmı... 'Below Sea Level'da sınırları bir kişinin düşüncesine veya durumuna indirgenmiş izole bir topluluğu anlattım. 'El Sicario'da sonradan muhbir olup bir otel odasında çetesinin kurallarını açıklayan bağımlı bir suikastçıyı anlattım. Aynı şey Roma'da bir çevre yolunun kenarında yaşayanlar için de geçerli (Sacro GRA). Yani Lampedusa'da kendimi, kendi kuralları ve zaman algısı ile deyimi yerindeyse tek bir merkez etrafında dönüp duran dünyaların işleyişini anlamlandırırken buldum: Ada, gözetim merkezi ve Cigala Fulgosi gemisi.

Lampedusa'yı terk etmek tıpkı filmin tamamen bittiğini söylemek gibi imkânsızdır. Tüm filmlerim için söz konusu olan bu durum özellikle bu filmim için daha çok geçerli. Bir olay, çemberin her nasılsa daralmaya başladığını bana gösterdi. Dr. Bartelo ile tanıştıktan sonra filmi çekmeye karar verdiğim için filmi bitirirken tekrar başladığım yere dönmem gerektiğini hissediyordum. Tekrar Dr. Bartelo'yu ziyarete gittim, ama bu sefer onun tanıklığını ve hikâyesini kayda almak için kamera ile. Daha önce olduğu gibi 20 yıllık insan kurtarma arşivinin saklı olduğu bilgisayarının ekranına bakarken, muazzam insanlığı ve dinginliği ile Bartolo trajedinin büyüklüğü, destek ve barınak sunma görevi hakkında hissettiklerini anlatabiliyordu. İşte filmi bitirmek için tam olarak ihtiyaç duyulan şey de buydu.

GIANFRANCO ROSI

Biyografi

Asmara, Eritre'de doğdu. İtalya'da üniversiteye başladıktan sonra 1985'te New York'a taşındı ve New York Üniversitesi Film Okulu'ndan mezun oldu. Hindistan'da gerçekleştirdiği seyahatten sonra yapımının kendisinin üstlendiği ilk belgesel filmi "Boatman"i çekti. Bu film Sundance Film Festivali, Locarno Film Festivali ve Toronto Uluslararası Film Festivali dahil pek çok uluslararası festivalde gösterilerek büyük başarı topladı.

2008 yılında Slab City, Kaliforniya'da çekilen "Below Sea Level" filmi Venedik Film Festivali'nde "Orizzonti Ödülü" ne layık görüldü. Film ayrıca 2009 Cinéma du Réel Festivali'nde "Grand Prix" ve "Prix des Jenues" ödüllerini, 2009'da Prag'ta gerçekleşen One World Film Festivali'nde "En İyi Belgesel" ödülünü, Bif&st 2009'da en iyi belgesel film dalında "Vittorio De Seta" ödülünü kazanırken 2009 Avrupa Film Ödüllerinden en iyi belgesel ödülüne aday gösterildi.

2010 yılında, muhbir olan Meksikalı bir uyuşturucu çetesinden eski bir suikastçının röportajlarından oluşan "El Sicario – Room 164" adlı uzun metraj filmi çekti. Film Uluslararası Venedik Film Festivali'nde kazandığı "Fipresci Ödülü" ile en iyi belgesel dalında "Doc/It Ödülü"ne ek olarak 2010'da DocLisboa'da ve 2011'de Doc Aviv'de "En İyi Film" ödüllerini topladı.

2013 yılında ise Venedik Uluslararası Film Festivali'nde "Altın Aslan" kazanan "Sacro Gra" belgeselini tamamladı.

FİLMOGRAFI

1993 **BOATMAN**

SUNDANCE FİLM FESTİVALİ, RESMİ SEÇKİ

2001 **AFTERWORDS**

VENEDİK ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ, RESMİ SEÇKİ

2008 **BELOW SEA LEVEL**

VENEDİK ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ, RESMİ SEÇKİ -
EN İYİ FİLM / ORIZZONTI ÖDÜLÜ

2010 **EL SICARIO - ROOM 164**

VENEDİK ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ, RESMİ SEÇKİ -
FIPRESCI ÖDÜLÜ

2013 **SACRO GRA**

VENEDİK ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ, RESMİ SEÇKİ -
ALTIN ASLAN ÖDÜLÜ

2016 **FUOCOAMMARE (FIRE AT SEA)**

BERLİN ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ, ANA YARIŞMA

OYUNCULAR VE EKİP

YÖNETMEN & GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ

GIANFRANCO ROSI

EDİTÖR

JACOPO QUADRI

SES TASARIMI

STEFANO GROSSO

YÖNETMEN YARDIMCISI

GIUSEPPE DEL VOLGO

YAPIM MENAJERİ

FABRIZIO FEDERICO

YAPIMCILAR

DONATELLA PALERMO STEMAL ENTERTAINMENT (İTALYA)

GIANFRANCO ROSI 21 UNO FILM (İTALYA)

SERGE LALOU & CAMILLE LAEMLE LES FILMS D'ICI (FRANSA)

ROBERTO CICCUTTO ISTITUTO LUCE - CINECITTA (İTALYA)

PAOLO DEL BROCCO RAI CINEMA (İTALYA)

MARTINE SAADA & OLIVIER PERE ARTE FRANCE CINEMA (İTALYA)

FILMARTI

Rai Cinema

arte C NEMA

MEDIA
Direzione
Generale
CINEMA

ARRI

GMFC

timeline

doc & film

LABIANCA
Cinema - TV - Teatro

LUCE
CINECITTA

O1
TELECOM

m3
EURIMAGES

e

FILMARTI

www.filmarti.com.tr

 www.facebook.com/FilmArtiFilm

 www.instagram.com/filmartifilm

 www.twitter.com/FilmArtiFilm

 www.youtube.com/user/FilmArtiFilm